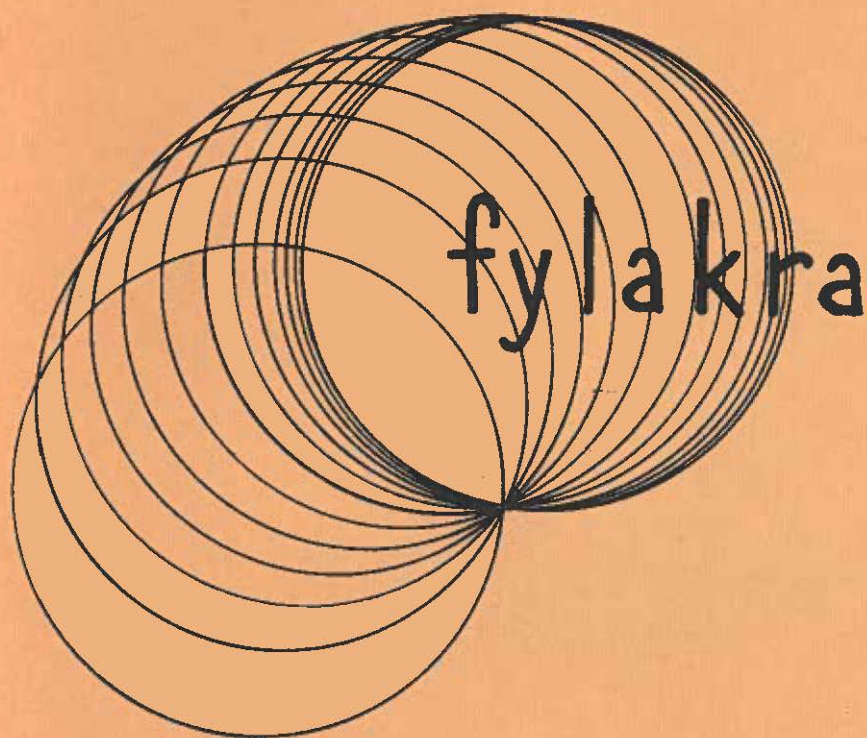

APRIL 1975

the 1990s, the incidence of *S. flexneri* has increased in the United Kingdom [10]. In the United States, *S. flexneri* has been reported as the most common serotype in the 1990s [11]. In the United Kingdom, *S. flexneri* has been reported as the most common serotype in the 1990s [12]. In the United States, *S. flexneri* has been reported as the most common serotype in the 1990s [11].

The purpose of this study was to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype.

The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype.

The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype.

The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype.

The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype.

The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype. The study was conducted in the United Kingdom, where *S. flexneri* is the most common serotype.

FYLAkra

(mededelingenorgaan van het Fysisch Laboratorium)

19e jrg. nr. 4

april 1975

Redactie : G.J. Hooyman, H.L. Buerman, Marjos Middelhoff, A. van Nieuwpoort, A. Wink en P. de Wit.

Typewerk : Rini de Haas

.....

VEILIG

Onze rijksveiligheidsdienaren maken zich ernstige zorgen, vrienden. De schaalvergroting van het experimenteel-fysisch onderzoek en de voortgaande democratisering brengen nieuwe risico's met zich mee, die in het oude lab. - althans zo'n dertig jaar geleden - onbekend waren.

De schaalvergroting: zeven verdiepingen vol nijver werkende lieden, die bij calamiteiten een snelle en veilige vluchtweg moeten kunnen gaan, voorzover zij niet geacht worden, reddend op te treden. In ons vorig nummer hebben wij daar al op gewezen. Wij kunnen nu berichten dat de op 1 april gehouden vluchttijdmeting met demonstratie een volledig succes geworden is: de trappenhuisen waren inderdaad geheel vrij en de renners konden ongehinderd hun gang gaan, het waarnemingsmateriaal wacht op statistische verwerking in de computer. Alleen het westelijk trappenhuis moet als onveilig worden beschouwd wegens blokkering door de theoretische ping-pong-tafel. Deze dient zonder pardon te verdwijnen. Wij suggereren plaatsing op de kamer van de gasthoogleraar, zonodig na verkleining door een conforme transformatie (een torus lijkt het beste: de tafel is dan onbegrensd en de bal bevindt zich naar wens aan de goede of verkeerde zijde van de net-cirkel).

Maar het beveiligen van de vluchtweg neemt de oorzaken van mogelijk onheil weg. Die moeten wij zoeken achter de deuren waar het experiment zich voltrekt en juist daar vinden wij de bronnen van ongerustheid voor de veiligheidsfunctionarissen: gasslangen die als koelleidingen gebruikt worden, ontbrekende aardingen, kwikbakken die er niet staan en zo meer.

Het schijnt dat de "Handleiding voor studenten werkzaam in het Fysisch Laboratorium" niet meer verstrekt

of niet gelezen wordt. Misschien is het inlegvelletje zoek geraakt, waaruit wij dan nog maar eens citeren:

"Koelleidingen moeten voor gebruik door den Conservator Dr. ter Horst gekeurd worden. Het gebruik van rubberslang in koelleidingen is alleen dan geoorloofd, indien de verbindingen deugdelijk beveiligd zijn tegen losgaan. Gewone gasslang is voor koelleidingen niet geschikt.

"Controleer steeds of Uw koelleidingen afgezet zijn voor dat U het laboratorium verlaat".

Lezing van dit geschrift kunnen wij trouwens niet voldoende aanbevelen. Het verstrekt niet alleen aanwijzingen voor veilig werk maar geeft ook een indruk van de voordelen die de oude behuizing bood:

"De regeling der centrale verwarming wordt aan de kamerbewoner overgelaten....Eventueel opengezette ramen moeten na afloop van het werk gesloten worden".

Het was nog de gouden tijd der vrije klimaatregeling! En vergelijk ons eindeloos streven naar een simpele kantine eens met het volgende:

"IJs kan men verkrijgen door telefonische aanvraag aan den schakelbordwachter, waarna het door den bediende gebracht wordt".

"Ieder is verplicht zijn opstelling ordelijk en stofvrij te houden".

Na herlezing hiervan hebben wij ons voorgenomen, niet langer op het schoonmaakbedrijf te kankeren maar zelf de stofdoek ter hand te nemen. Het volgende zal de lezer voor een probleem stellen:

*"In elke werkkamer bevindt zich ... een paneel met
 "gelijkstroom 2 x 220 Volt, gezekeerd op 25 Amp.
 "In totaal mag 40 Amp. per nethelft worden afgenomen.*

De brandvoorschriften zijn kenmerkend voor de oude verhoudingen:

*"Docenten en practicumleiders zorgen eerst dat de
 "studenten het gebouw verlaten".*

Deze zorg kunnen wij slechts waarderen. Het volgende klinkt anders:

*"Ieder stelt zich onmiddellijk onder de bevelen
 "van den aangewezen leider.... De bevelen van den
 "leider worden onmiddellijk opgevolgd zonder tegen-
 "spraak of raadgevingen".*

Zeiden we niet dat de voortgaande democratisering nieuwe risico's oproept?

*"Laat geen stekkers noodeloos in de stopcontacten
 "zitten, dat leidt tot overbodig stroomverbruik
 "en verkort den levensduur der lampen".
 "Wees zuinig met warmte en met electriciteit. Het
 "geld dat we daaraan verspillen, is verloren voor
 "wetenschappelijk onderzoek".*

U ziet het, motiveringen zijn ook tijd-gebonden. Het nucleaire tijdperk was in het lab. al vroeg aangebroken want we lezen:

*"De waterstofbommen zijn voorzien van linksche
 "schroefdraad, alle overigen bezitten rechtsche
 "draad doch met verschillende spoed".*

Gij allen, die het "denken met de handen" bedrijft, bekijkt Uw opstellingen eens door de veiligheidsbril en bedenk wel dat ge dan nōg niet safe bent. Hebben wij niet onlangs ervaren dat een buitendeur ook door een 'Act of God' uit zijn hengsels kan worden gelicht?

NIEUWE RAAD

In de vorige Fylakra hebt U meningen kunnen lezen van aftredende leden van de subfaculteitsraad. Wij zijn nu toe aan de "Einzug der Gladiatoren" en uiteraard willen wij wel graag weten wat we van de raad in zijn nieuwe samenstelling te verwachten hebben.

Daarom heeft de redactie aan de nieuw-gekozenen dezelfde vraag voorgelegd als aan de aftredenden, wel beseffend dat vooruitzien (en dus "regeren") moeilijker is dan achteromkijken. Wilt U daaraan ook denken als U over enkele jaren de lust bekruipt, de heren met hun eigen meningen anno 1975 te confronteren? Hieronder hun reacties, deels woordelijk zo ontvangen, deels door ons geformuleerd.

G.J. Hooyman.

Alkemade: Ik heb deze benoeming niet geambieerd maar uit plichtsgevoel aanvaard. Positief in deze functie vind ik het ontmoeten van mensen en het horen van meningen. Met enige zorg vergelijk ik aard en omvang van de genomen besluiten met het aantal daaraan bestede manuren. Worden er niet te veel details in de raad besproken? Ik hoop dat er grotere efficiëntie te bereiken valt o.a. door vermindering van achterdocht tussen bijv. onderzoek en onderwijs, tussen studenten en staf, tussen beheerders en beheerden.

Gravestein: Het is mijn bedoeling er aan mee te werken dat Natuur-/Sterrenkunde en Samenleving opgenomen wordt in het studieprogramma. De invloed van de studentenfractie in de raad moet niet worden overschat, maar biedt een mogelijkheid contrôle uit te oefenen en een bijdrage te leveren aan de besluitvorming.

Groeneveld: Ik vind dit werk wel interessant, het kan mijn horizon verbreden en geeft mij gelegenheid tot wijdere verbanden zodat ik kan zien wat er in de subfaculteit omgaat. Daar weet ik nog weinig van. Ik zou wensen dat er meer gelegenheid komt tot ongedwongen ontmoetingen zonder veel onderscheid (Bijv. tussen theorie en experiment).

Koenderink: Het trekt me, enige tijd wat aktiever bij het wel en wee van de subfaculteit betrokken te zijn. Ik sta er verder nog vrij maagdelijk tegenover, maar de vorige vergadering deed mij vermoeden dat er wel wat zit in Ruijgrok's opmerking (Fylakra maart 1975) dat de raad een te log lichaam is. Overigens zie ik dat de omvang van de raad op de volgende vergadering ter discussie zal komen.

Migchielsen: Ik ben vooral nieuwsgierig naar het functioneren van de raad, over welke zaken er gesproken wordt en in hoeverre studenten via de raad invloed kunnen uitoefenen op de besluitvorming. Het lijkt mij nuttig dat er een nakandidaatsstudent in de studentenfractie zit.

Nienhuis: De bestuursstructuur van de universiteit lijkt sterk geïnspireerd door het schema kabinet-parlement, of B en W - gemeenteraad. Ik meen dat dit niet juist is. De geledingen binnen de universiteit zijn sterk verschillend naar de aard van hun werk, verantwoordelijkheid en belangen. Beslissingen zouden mijns inziens vooral genomen moeten worden door hen die de gevolgen van die beslissingen het langst en het sterkst ondervinden. Ik stel mij daarom voor mij in de SFR vooral te richten op de onderwerpen waar ik in mijn werk mee te maken heb.

Reinders: De benoeming was uiteraard geen verrassing. Ik zou willen afwachten wat het bestuur voorstelt en dat kritisch onder de loupe nemen. De raad moet de vinger op zere plekken leggen. In Nijmegen heb ik geweigerd, in raden te gaan zitten, ze waren mij te weinig radicaal.

Rutten: Toevallig maakte ik het laatste deel van de laatste vergadering van de vorige raad mee (die veel later eindigde dan op de agenda stond). Als dit tekenend is, dan baart mij dat zorgen, vooral ook omdat ik het geheel met de door Ruijgrok gedane uitspraak eens ben, dat de raad niet zozeer is voor het besturen van de subfaculteit, als wel voor het op de vingers tikken van het bestuur van de subfaculteit.

v. Zwol: Dank aan de "niet-wetenschappelijke " kiezers voor het in mij gestelde vertrouwen!

Jammer vind ik dat slechts één, en niet meerdere kandidaten beschikbaar waren. Het gekozen worden uit meerdere kandidaten legt mijns inziens duidelijker verplichtingen aan de gekozenen op.

Niettemin zal ik trachten een positieve bijdrage te leveren aan het subfaculteitswerk. De huidige bestuursvorm is, dacht ik, alleszins redelijk en moet in de praktijk goed kunnen functioneren.

Subfaculteitsraadsvergadering

De zevende april 1975 werd voor een tiental raadsleden een trieste dag, zij verlieten de raad. Na achttien lange vergaderingen raakt men ermee vergroeid. Tien andere mensen zagen met ongeduld deze dag naderen, hun hooggespannen verwachtingen treft U elders in Uw lijfblad aan.

De negentiende raadsvergadering zou in ieder geval een bijzondere worden.

Eerst moeten nog enkele zakelijke kwesties worden afgedaan. Tussen de ingezonden stukken bevindt zich de vreugdevolle mededeling dat de heren Van Amerongen, Snelleman en Zeegers gekozen zijn in de Universiteitsraad, zodat onze subfaculteit daar sterk vertegenwoordigd is.

Grondslagen

De raad heet de studierichting 'Grondslagen der natuurkunde' welkom binnen de subfaculteit. Men is verheugd over de bijdrage in het onderwijsprogramma, maar moet nog discussiëren over de status. Wordt 'Grondslagen' een hoofdrichting? Heeft de subfaculteit vrijheid van beslissing wat dit betreft?

Als het een hoofdrichting wordt, komt dit dan op de bul van de afgestudeerden te staan?

De raad besluit er een hoofdrichting van te maken en de organisatorische consequenties later te bezien. Ook zal dan worden bekeken of het ja of nee een eigen vakgroep wordt.

Reglementen

De Juridische Afdeling van onze universiteit heeft zich gebogen over de reglementen, zoals samengesteld door de door de raad ingestelde reglementencommissie, en deze met een aantal voorstellen tot wijziging teruggestuurd. Neemt de raad deze wijzigingen over alvorens de reglementen ter goedkeuring aan de Universiteitsraad voor te leggen of niet?

Enkele fracties uit de raad protesteren heftig tegen deze wijzigingen, omdat zij vinden dat deze de bevoegdheden van de raad wellichtodeloos beknot.

Zij stellen voor het reglement zo naar de Universiteitsraad te zenden en dan maar af te wachten. Op enkele punten turnen zij de raad om en legt deze het advies van Juridische Zaken naast zich neer.

Enkele fracties willen dan verder gaan en alsnog amendementen ter discussie stellen. Dit gaat de voorzitter te ver en hij stelt dan ook het volgende agendapunt aan de orde.

Milieu

Hebben de werkgroep en de commissie milieukunde eigenlijk contact? Wie zal eventueel onderwijs geven? Is de werkgroep bijna doodgebloed? Hoe zit het met de waarnemer, die namens de raad in de werkgroep zit? De waarnemer blijkt inmiddels iemand anders te zijn dan de raad dacht. De raad wil de volgende vergadering zeker kennismaken met deze waarnemer en zijn waarnemingen horen. De raad wil ook zelf waarnemen of het nog dezelfde waarnemer is.

Rood

Moet op 1 mei de rode vlag op de universiteitsgebouwen wapperen? A-Eskwadraat verzoekt de raad dit voorstel te steunen. Eén hinderpaal is al genomen: A-Eskwadraat is in het bezit van een rode vlag. De raad is hier niet erg van onder de indruk en vraagt zich af tegen wie zij A-Eskwadraat steunen moet. Het Rijk bepaalt waarmee en wanneer er gewapperd wordt van rijksgebouwen. Het Rijk is Den Haag. De raad steunt A-Eskwadraat niet.

Aflossing

De voorzitter neemt, gesteund door één van zijn welbespraaktste bestuursleden, afscheid van ieder der vertrekkende raadsleden en heet daarna de nieuwe leden welkom.

Het spijt de voorzitter dat het enige vrouwelijke raads-lid de raad verlaat en niet opgevolgd wordt door een

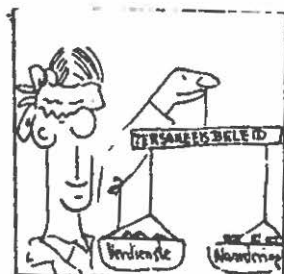
sexegenote. De raad telt nu vele fracties, doch slechts één sexe. Hier een daar wordt gemompeld dat de lol er nu wel af is.

In zijn algemene beschouwingen constateert de voorzitter dat de raad naar zijn smaak wel wat groot is, ongeveer tien leden te veel. Vanzelfsprekend slaat dit niet op de tien nieuwe raadsleden.

De voorzitter heet hen nogmaals hartelijk welkom.

De redactie van Fylakra sluit zich hierbij aan en verzekert zijn lezers dat zij de prestaties van de raad nauwgezet zal blijven rapporteren.

P. de Wit.

PERSONEELSBEOORDELING

Hoewel het veel van onze lezers zal zijn ontgaan, is met ingang van 1 januari jl. de methodische personeelsbeoordeling een feit geworden.

Om U enig idee te geven wat dit inhoudt zullen - te beginnen met dit nummer - in Fylakra enkele hoofdpunten m.b.t. doel en methode worden aangegeven.

Het zal de lezer duidelijk zijn dat niet alle facetten van de m.p.b. diepgaand kunnen worden belicht. Getracht zal worden U een algemene indruk te geven van het hoe en waarom.

Hiertoe werd gebruik gemaakt van de 'handleiding voor de personeelsbeoordeling', opgesteld door de Commissie Beoordelingsvoorschrift.

Inleiding.

Artikel 71 van het Rijksambtenarenreglement en artikel 46a van het Arbeidsovereenkomstenbesluit schrijven voor, dat de medewerker - met inachtneming van de daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken gestelde regelen - periodiek zal worden beoordeeld.

Deze regels werden in 1972 door de Minister van Binnenlandse Zaken nader vastgesteld en zijn thans bekend als het 'Beoordelingsvoorschrift Burgerlijk Rijkspersoneel 1972'.

Aangezien het Beoordelingsvoorschrift niet zonder meer letterlijk kan worden toegepast op de universitaire situatie zijn een aantal artikelen hiervan nader uitgewerkt door de Commissie Beoordelingsvoorschrift.

Deze Commissie is ingesteld door het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Utrecht, met goedkeuring van de Universiteitsraad, om te komen tot een beoordelingsprocedure voor het universitaire personeel in zijn geheel.

De personeelsbeoordeling.

Gaat ervan uit dat iedere medewerker wel eens wil horen hoe 'men' over zijn werk denkt. Het contact in de werksituatie moet zo goed zijn dat hier geen vraagtekens meer bij staan. Daarnaast is een tweejaarlijkse evaluatie van het functioneren zowel voor de medewerker, als voor de universiteit een vereiste. Hiermede houdt de methodische personeelsbeoordeling terecht rekening. Verderop zult U zien, hoe de beoordeling in zijn werk gaat; hiervoor wordt alleen gewezen op het recht van iedere medewerker op aandacht voor zijn persoon en voor zijn prestaties.

Maar deze aandacht, hoe welkom ook op zichzelf, krijgt eerst zijn volle betekenis wanneer men nagaat, welk belang de medewerker én de gehele organisatie bij de methodische personeelsbeoordeling kunnen hebben. Dus... Een goed opgebouwd oordeel over 'de mens in zijn dagelijkse werk' is belangrijk voor het personeelsbeleid. Wat is het doel van dit personeelsbeleid?

Een optimale persoonlijkheidsontplooiing en een zo goed mogelijk werkende organisatie!

En wanneer kan men zo'n ideale situatie bereiken?

Wanneer iedere medewerker zich bewust is van zijn persoonlijke bijdrage aan het geheel en een onderdeel van de gezamenlijke arbeid voor zijn rekening neemt, waarbij hij zo volledig mogelijk tot zijn recht komt.

Wat wordt er eigenlijk van de medewerker beoordeeld?

Volgens artikel 71 van het ARAR (artikel 46a AOB): de wijze van functievervulling gedurende het beoordelingstijdvak - dat ten hoogste twee jaren omvat - alsmede zijn gedragingen in dat tijdvak bij de uitoefening van de functie.

Het eerste spreekt vanzelf. Als men tot personeelsbeoordeling overgaat, moet de 'wijze van functievervulling' in de beoordeling worden opgenomen. Maar ook het tweede, de 'gedragingen bij de uitoefening van de functie', zal duidelijk worden wanneer men bedenkt, dat het hierbij gaat om gedragingen ten opzichte van collega's, medewerkers en anderen - dus houding, die van invloed

kan zijn op de werksfeer en op de prestaties van anderen. Bij dit alles staat de beoordeling van de medewerker dus nooit los van zijn werk. Zijn werk, de functie, vormt steeds de achtergrond van de beoordeling. Hiervoor is het noodzakelijk, dat de functie vooraf op schrift is gesteld.

Wie beoordeelt wie?

Een ieder, vallende onder het Algemeen Rijksambtenaren-reglement, dan wel onder het Arbeidsovereenkomstenbesluit, moet periodiek en systematisch worden beoordeeld; voor het eerst 1 jaar na indiensttreding en verder om de 2 jaar.

Dit zijn dus de beoordeelden. Maar wie wordt nu geroepen om dit oordeel te vormen?

Het Beoordelingsvoorschrift zegt: de eerste en tweede beoordelaar.

Deze worden aangewezen door het bestuur van de vakgroep (onder goedkeuring van het subfaculteitsbestuur) resp. de dienstleiding van een bepaald onderdeel.

De directe chef treedt altijd op als eerste beoordeelaar. Het is duidelijk dat met de rol, die het vakgroepsbestuur hier wordt toegedacht, wordt getracht een aantal verantwoordelijkheden aan de 'basis' toe te vertrouwen, dit in de geest van de WUB.

De personeels-beoordelingsadviseur (PBA).

Deze is bij elke beoordeling aanwezig.

Wie is deze functionaris?

Het Beoordelingsvoorschrift omschrijft hem als: de functionaris, die moet zorgen voor een juiste interpretatie en hantering van de systematische personeelsbeoordeling.

Met andere woorden: een functionaris die weet, hoe methodische personeelsbeoordeling moet worden toegepast en die ervoor moet zorgen, dat alle beoordelaars dezelfde regels en maatstaven in acht nemen.

Maar het oordeel zélf wordt gevormd door de beoordelaars.

Als PBA's worden door het bevoegd gezag (College van Bestuur) als regel aangewezen de personeelsfunctionarissen. wordt vervolgd.

VAN ZIJL IN HET GOUD

In januari hebben wij het 40-jarig ambtsjubileum gevierd van de heer B. Van Zijl. De lintjesregen heeft dit feest nu bekroond: H.M. de Koningin heeft hem de eremedaille in goud verleend, verbonden aan de orde van Oranje-Nassau.

Nogmaals onze meest hartelijke gelukwensen!

'ALPINUM'

Het is de directeur van de Botanische Tuinen, prof. Lanjouw, geweest die nu ruim tien jaar geleden het fort Hoofddijk claimde, toendertijd het hoogste punt in de nieuwe universiteitspolder! Het idee was om tegen één der vier forten een rots-tuin te maken.

Er was een brug over de fortgracht en er stond een fortwachterswoning. Beide zijn gesloopt en kikvors-mannen zochten de bodem van de fortgracht af om de nog aanwezige duitse munitie op te vissen, terwijl door Defensie het fort ontruimd werd, wat toen nog vol bommen en granaten lag, een volledig arsenaal.

Het hoofdfort werd tot laboratorium ingericht en men begon met het grondwerk voor de aanleg van een alpinum.

Ieder fort was bedekt met een laag zilverzand, klei en een begroeiing van wat heesters en bomen (op drie forten intact gehouden). Op het vierde fort, waar de rotstuin zou verrijzen werden heesters en kleine bomen gerooid.

Het idee was om een alpinum te maken op geografische wijze, dus rotsplanten uit Europa gescheiden van planten uit bv. Noord-Amerka. Later werden de tuin-hybriden, die niet geografisch onder te brengen zijn, bij de ingang, links onder een kastanjeboom, gearrangeerd.

Het bewerken van de zware rivierklei nam veel tijd in beslag en er is menig zweetdruppeltje gevallen!

Belangrijk was de keuze van rotsstenen. Deze mochten niet te kalkhoudend en niet te zuur van samenstelling zijn, want sommige rotsplanten groeien uitsluitend op grond van zure samenstelling, andere echter alleen op een kalksamenstelling.

Bruikbare stenen werden gevonden in Zuid-België, dus van vrij neutrale samenstelling, en langs de rivier

de Ourthe in Oost-België. Met name langs de Ourthe werden mooie stenen, met natuurlijke groeven, gevonden. Deze werden met de hand in de rivier gezocht! Dertigtons vrachtwagens vervoerden de stenen naar fort Hoofddijk, waar zij met een grijper werden gelost. De eerste vracht bestond uit 6 stenen, die elk 5 ton wogen.

Het was immers duidelijk dat een rotstuin van een dergelijke omvang niet alleen moest bestaan uit kleine steentjes, doch massaal moest lijken.

De eerste jaren van de aanleg keek iedere bezoeker ons wat wantrouwend aan vanwege al die modder, klei en dat zand. Voor een leek zat er toen nog weinig lijn in dat gesjouw.

Besloten werd om tegen de zuidhelling de europese flora te planten. Na de brede trap op deze helling te hebben bestegen kan men de gehele tuin overzien. Toen in een later stadium het Wiskundegebouw tegenover het fort gebouwd was vond iedereen dat heel hoog. Thans is het één der laagste gebouwen in de Uithof, vergeleken met Trans II, Trans III en Tandheelkunde. Tussen al deze kolossen is fort Hoofddijk een ware oase en vooral in het voorjaar een rustpunt van groen en bloemen tussen al dat beton en glas.

Men legde aan de oostkant van het fort een heidetuin aan; 8 meter boven de waterspiegel, in bijna uitsluitend veengrond. Dit gedeelte van de tuin is van juli tot oktober een ware attractie voor liefhebbers. In januari is de winterbloeiende hei er zelfs al te bewonderen.

Als overgang tussen heide- en rotstuin werd een klein beekje ontworpen waarin diverse waterplanten staan.

Langs de boorden groeien rotsplanten die veel vocht nodig hebben (o.a. primula's).

De grootste attractie is wel in de zomermaanden de 8 meter hoge waterval. Het water wordt in de fortgracht opgepompt om later via een bergbeekje weer in de gracht terug te komen. Vooral dit beekje past uitstekend in dit 'berggebied', daar rotsplanten wel van droogte houden, maar als het warm is een vochtige atmosfeer prefereren.

De meeste rotsplanten zijn uit zaad gekweekt, dat uit botanische tuinen uit alle delen van de wereld werd geïmporteerd, terwijl een klein gedeelte in Engeland en Duitsland als plant werd aangekocht.

Een aparte rotsplantenkwekerij bevindt zich op het buiten 'Sandwijck'.

Zijn de planten groot genoeg, dan worden ze in de rotstuin weer uitgeplant. Andere rotsplanten worden uit de tuin gestekt en weer op Sandwijck opgekweekt. De grootste vijand van rotsplanten is het vocht, vooral in de winter. Als er in het begin veel en voldoende sneeuw valt die alles goed afdekt, dan is er weinig reden tot angst, maar als de winter nat begint en daarna streng wordt, dan is dit voor deze plantensoort funest. Daarom worden de 'zwakkelingen' in het najaar afgedekt met een stuk plastic, zodat de planten geen water op hun 'kop' krijgen. Bovendien wordt de hele rotstuin 's winters met sparretakken afgedekt tegen te strenge vorst.

Nog steeds wordt aan de rotstuinaanleg gewerkt; verbetering of uitbreiding. Het vorig jaar is de voorkant van het fort met stenen bekleed en nu zullen tussen de spleten plantjes worden gezet. Ook bij de ingang is een gedeelte uitgebreid.

Over het alpenplantenassortiment is natuurlijk veel te schrijven, maar eigenlijk moet een ieder dit met eigen ogen aanschouwen, bovendien zijn al die latijnse

namen voor de meeste liefhebbers toch maar abacadabra.

Nog altijd moet het publiek erop gewezen worden op de paden te lopen en niet, zoals wel gebeurd, op de soms tere plantjes. Bovendien 'kijken we met de ogen en niet met de handen'. Het gebeurt herhaaldelijk dat plantjes mee naar huis worden 'georganiseerd'. Wie betrapt wordt mag nooit meer terugkomen.

Worden de wintermaanden voor veranderingen of nieuwe aanleg benut, in het voorjaar begint het onkruid te groeien. Dit moet met de hand worden gewied en bij een natte zomer blijft het onkruid maar groeien

Van alle rotsplanten die bloeien en daarna zaad geven, wordt het zaad gewonnen en in het najaar op een zg. zaadlijst geplaatst. Deze lijst wordt vervolgens verzonden naar een 250-tal botanische tuinen, verspreid over de hele aardbol. Aan de hand van deze lijst kan men gratis aanvragen wat uit onze tuinen gewenst wordt, dus ook zaden van rotsplanten. Zo kunnen onze tuinen weer zaden aanvragen uit de andere 250 tuinen, kortom, een internationaal zaadruilsysteem.

Van maandag t/m vrijdag is het alpinum van 8.00 uur tot 17.00 uur geopend. Het mag zich in een steeds stijgende belangstelling verheugen, ook van liefhebbers van buiten het Utrechtse.

Een wandeling door de grootste rotstuin van Nederland is in alle jaargetijden een bezoek waard.

H. Muyser
hortulanus.

FYLAKONFIDENTIES

Voetbaltoernooi.

Dit jaarlijkse sportgebeuren vindt plaats op donderdag 15 mei a.s..

Weer kunt U getuige zijn van de verwoede strijd om de beker, die reeds twee jaar achtereen in het bezit is van het A-Eskwadraatelftal. Of misschien wenst U zich zelf wel, ballen, rellen of blauwe plekken schoppend, over het veld te bewegen om de beker van bezitter te helpen veranderen.

In dat geval kan een gesprek met één van de volgende contactpersonen verhelderend werken:

Subcentrale Werkplaats Fysica	-	J. Cooyman
Kernfysica	-	D. Balke
Vaste Stof	-	G. Dirkse
Trans III	-	H. Ligthart
A-Eskwadraat	-	H. Doornebal
Trans I-Experimentele Fysica	-	H. Roeters

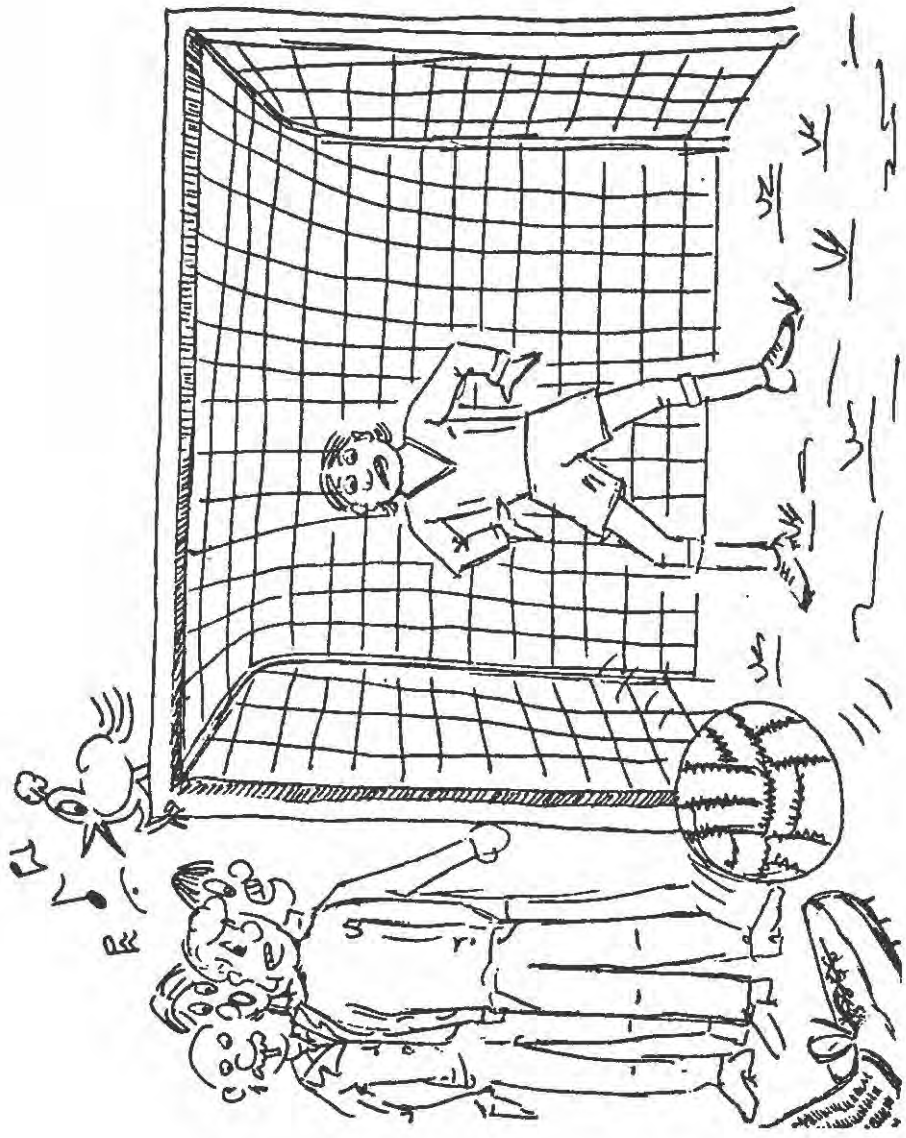
De heren Roeters en Gerrits zullen als scheidsrechter trachten de gebeurtenissen voornamelijk volgens de regels van het voetbalspel te laten verlopen.

De aftrap vindt plaats om 13.00 uur.

Plaats van handeling is het sportveldencomplex 'De Uithof'.

Een genoeglijke middag wenst U

FYLAKON.

Personalia

Uit dienst per:

16 april 1975

Mevr. C.M. Hogema,
Medische Fysika.

1 mei 1975

J. Steenbrink,
amanuensis
Transitorium I.

Doctoraal examen met hoofdvak experimentele
natuurkunde op 21 april 1975:

A.J. Korthof

R.C. van Olmen (met genoeg)

COLLEGE

'College' of 'College-(demonstratie)-proeven' is de naam van een onderdeel binnen de vakgroep didaktiek der natuurkunde dat al jarenlang assistentie verleent aan vele natuurkunde-colleges. Deze assistentie beperkt zich niet tot het in voorraad houden van krijgt en bordenwissers. College beheert diverse audio-visuele middelen, beoordeelt en koopt films op het terrein van de fysica en ontwikkelt en verbetert demonstratieproeven.

Op 4 juni a.s. om 15.30 uur nodigt College U uit in de blauwe collegezaal van Trans I om een kijkje te nemen in haar keuken. U zult dan niet alleen kunnen horen hoe bij College alles reilt en zeilt, U zult bovendien een veelheid van demonstratieproeven kunnen zien.

U zoudt alvast een aantekening kunnen maken in Uw agenda

Namens College,

B. Jansen.

klein Journaal

2 mei 20.00 uur

Natuurkundig Gezelschap
Croesestraat 77a
Prof. Dr. Ir. J.J. Denier v.d.
Gon

*"Modellen van informatie
transport en verwerking in
biologische organismen".*

6 mei 16.00 uur

Atoom- en Molekuulfysika
L.E.F. kamer 212
Prof. G.E. Leroi (Michigan)
*"Photoionization Mass Spectro-
metry Some Spectroscopic Thermo-
dynamic and Kinetic Ramifi-
cations."*

9 mei 16.30 uur

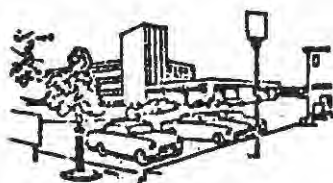
Vaste Stof, KVS-geb. k. 260
H.K.J. Langenberg
*"Brillouinverstrooiing van
kwarts".*

14 mei 16.00 uur

Theorie, L.E.F., zaal 212
D. Atkinson
*"A proof of the Existence
of Crossing Symmetric Ampli-
tudes with Regge Poles".*

15 mei 16.00 uur

Algemeen Colloquium, Trans I,
rode zaal
Dr. H. Nauta
*"Pulsradiolyse: Een onderzoek
met gevangen electronen in
dienst van energie-conversie
in biosystemen".*

Vervolg
klein Journaal

16 mei 16.30 uur

Vaste Stof, KVS-geb. k. 260

J. Schoorman

*"Electrochemisch onderzoek
aan vaste stoffen".*

27 mei 16.00 uur

Medische Fysika, L.E.F. k.262

A. Smit

*"Regeling van de orale druk
tijdens spreken".*

28 mei 16.00 uur

Theorie, L.E.F. kamer 212

J.F. Silvera

"Raman scattering and Excitations in Solid Hydrogen".

